

Νεολιθικός οικισμός Χοιροκοιτίας

Αλέξανδρος

Χάρτης Χοιροκοιτίας

Νεολιθική Εποχή

Το όνομα λέγεται ότι πιθανώς προήλθε από την λέξη χειρογητιά που υποδηλώνει άσκηση της χειρομαντείας. Κατά άλλη άποψη ίσως προήλθε από την πιθανή αρχική ονομασία Ιεροκοτίδα (Ιερός χώρος). Άλλοι υποστηρίζουν ότι η ονομασία προήλθε από τις λέξεις γύρος και οικία λόγω του ότι οι προϊστορικές καλύβες που ανακαλύφθηκαν εκεί ήσαν στρογγυλές. Ακόμη η παράδοση λειπώς προήλθε από την φράση Χαίρε Κιτία που απηύθυνε η περιβόητη και μυστηριώδης βασίλισσα της Κύπρου σε κάποια φίλη της από το Κίτιον. Υποστηρίχθηκε επίσης ότι ίσως η ονομασία προήλθε από το φυτό ανόνη η χερομολία. Με την απλούστερη ονομασία χερομολία το φυτό απαντάτο καλλιεργούμενο στη Κύπρο, αυτή η εκδοχή όμως θεωρείται πολύ απίθανη.

Οικισμός Χοιροκοιτίας

- Ο Αρχαιολογικός Χώρος της Χοιροκοιτίας είναι ένας εξαιρετικά καλά διατηρημένος οικισμός της Νεολιθικής Εποχής, ο οποίος έχει καταχωρηθεί ως Μνημείο Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς της ΟΥΝΕΣΚΟ από το 1998.
- Κατάλοιπα απ' όλες τις φάσεις της Νεολιθικής Εποχής είναι εμφανή στον οικισμό και παρουσιάζουν μια εικόνα των συνθηκών διαβίωσης στην περιοχή κατά τους Προϊστορικούς Χρόνους, καθώς και για το πώς διαδόθηκε ο Νεολιθικός Πολιτισμός σ' όλη την περιοχή.

Ταφικές Συνήθειες-Κτίσιμο σπιτιών-Επιλογή Χώρου

- Οι πληροφορίες μας για τα ταφικά έθιμα της νεολιθικής Κύπρου προέρχονται από οκτώ θέσεις. Από αυτές, η Χοιροκοιτία, ο Απόστολος Ανδρέας – Κάστρος, η Καλαβασσός – Τέντα και ο Καραβάς ανήκουν στην ακεραμική ή Νεολιθική ΙΑ περίοδο (5800-5250 π.Χ.). Στη Νεολιθική ΙΙ (3500-3000 π.Χ.) ανήκει η Σωτήρα και στην πρώιμη Χαλκολιθική (3000-2500 π.Χ.) η Ερήμη, η Καλαβασσός Β και η Λέμπα. Ο πιο συνηθισμένος τάφος είναι ένας απλός, επιμήκης λάκκος στο δάπεδο των σπιτιών ή έξω από αυτά αλλά πάντα στα όρια του οικισμού. Καμιά φορά ο τάφος έχει σχήμα κυκλικό όπως στη Χοιροκοιτία, όπου διαπιστώνεται κάποια ειδική φροντίδα στην ταφική διαδικασία. Οι νεκροί αποτίθενται στην πλειονότητά τους στο πλευρό με λυγισμένα τα χέρια και τα πόδια, ακέραιοι και χωρίς σταθερό προσανατολισμό. Οι ταφές είναι ατομικές και πρωτογενείς με ελάχιστες εξαιρέσεις. Χαρακτηριστική είναι η ύπαρξη μια βαριάς πέτρας ή πολλών μικρότερων πάνω στο κεφάλι ή το σώμα του νεκρού που, σε συνδυασμό με τις δύο μοναδικές στο είδος τους περιπτώσεις δεμένων και στρεβλωμένων σωμάτων, συνηγορεί υπέρ μιας έντονης νεκροφοβίας. Τα κτερίσματα, λίθινα αγγεία κατά κανόνα, σπάζονται κατά την ταφή, λίγα λίθινα εργαλεία ή όπλα από πυριτόλιθο, μεγάλος αριθμός από κοσμήματα καθώς και θαλασσινά κοχύλια περισσότερο για παιδιά και βρέφη. Συγκριτικά, τα ταφικά έθιμα της νεολιθικής Κύπρου είναι απλά και εμφανίζουν μια ομοιογένεια με τα έθιμα της σύγχρονης Ελλάδας και της Ανατολίας, με μόνη εξαίρεση την πολυπλοκότητα

ΕΙΚΟΝΕΣ

Ένας γειτονικός νεολιθικός οικισμός- Καλαβασός-Τέντα

